

Sygn. akt: I C 577/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy w Dębicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Grzegorz Barnak

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Skorupa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 listopada 2022 r. w D.

sprawy z powództwa B. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Dębicy z 5 marca 2020r. w sprawie I C 753/19 w całości,

zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki B. S. ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 21 400 zł (słownie: dwadzieścia jeden tysięcy czterysta złotych) od dnia 10 września 2018 r. do dnia 10 grudnia 2021r,

umarza postępowanie w części cofniętego powództwa,

oddala powództwo w pozostałym zakresie ,

koszty procesu , w tym koszty postępowania apelacyjnego znosi wzajemnie,

nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dębicy łącznie kwotę 2 322,05 zł (słownie: dwa tysiące trzysta dwadzieścia dwa złote 05/100) tytułem opłaty od pozwu, od uiszczenia której powódka B. S. została zwolniona oraz tytułem zwrotu wydatków.

UZASADNIENIE

wyroku z 23 listopada 2022r

Powódka B. S. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. 50 100 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 września 2018 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia zgodnie z art. 445 § 1 k.c.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz do zasądzenia od powódki na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 16 listopada 2022r. pełnomocnik powódki cofnął powództwo, ze zrzeczeniem się roszczenia, w części dotyczącej zapłaty kwoty 21 400 zł, podtrzymując powództwo w zakresie odsetek od tej kwoty.

Pełnomocnik pozwanego nie sprzeciwił się cofnięciu powództwa i potwierdził, że kwota 21 400 zł został przez pozwanego zapłacona w toku procesu.

1. Okoliczności faktyczne.

8 czerwca 2018 r. doszła do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzona została powódka. Pozwany ponosi odpowiedzialność za skutki działania sprawcy zdarzenia.

Powódka, w wyniku wypadku doznała urazu głowy z wtórnymi objawami wstrząśnienia mózgu bez utrwalonych następstw, złamania obojczyka lewego z przemieszczeniem odłamów, złamania kości łonowej oraz złamania żeber prawych II-V i III lewego. Powódka była leczona operacyjnie. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu z przyczyn neurologicznych wynosi 4 %. Dolegliwości bólowe w skali (...) wynosiły w okresie pierwszych 12 tygodni w rozmiarze 6/5 stopni, przez kolejne 12 tygodni 5/3 stopnie, do zakończenia leczenia 3/1 stopni. Aktualnie dolegliwości i zjawiska bólowe występują okresowo i ze zmiennym nasileniu w rozmiarze 1 stopnia. U powódki przeciwwskazany jest ciężki wysiłek fizyczny jak również przeciążenie kręgosłupa i obręczy barkowych osiowo, ma ona ograniczoną zdolności do dźwigania ciężarów powyżej 5 kg z uwagą na niewydolność funkcjonalną obręczy barkowej.

Długotrwały uszczerbek na zdrowiu w oparciu o kryteria ortopedyczne wynosi 12 % z uwagi na złamanie obojczyka – uszczerbek trwały, z powodu złamania żeber 10% - uszczerbek trwały i 5 % z uwagi na złamanie kości łonowej – uszczerbek długotrwały. Leczenie powódki trwało 12 miesięcy.

Powódka nadal uczęszcza do lekarz ortopedy – 3 razy w roku. Ma zaleconą rehabilitację. 3-4 razy w miesiącu odczuwa ona bóle głowy, które nie występował przed wypadkiem. Szybko się męczy podczas chodzenia, boli ją kręgosłup. B. S. po wypadku nie ma możliwości wyjeżdżać do córki, aktualnie to ona korzysta z pomocy córki.

Do wypadki przyczynili się w stopniu równym powódka i kierujący pojazdem. Powódka przed wkroczeniem na przejście dla pieszych nie rozpoznała prawidłowo sytuacji ruchowo-drogowej, w szczególności prędkości i odległości do zbliżającego się pojazdu. Kierujący pojazdem zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych nie zachował wymaganej szczególnej ostrożności i znacznie spóźnił się z reakcją obronną na wkraczającą i przemieszczającą się na przejściu pieszą. Istnieje związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy tą spóźnioną reakcją a możliwością uniknięcia zdarzenia. Prędkość pojazdu nie była nadmierna.

Pozwany wypłacił powódce dotychczas 2 100zł oraz zasądzone na jej rzecz w sprawie karnej kwotę 1 500 zł od sprawcy. Ponadto po 10 grudnia 2021r pozwany zapłacił powódce kwotę 21 400 zł bez odsetek.

(dowody: opinia biegłego neurologa k. 92-94, opinia biegłego ortopedy k. 102-108, dokumentacja medyczna k. 11-31, 114, akta szkody k. 67, zeznania powódki nagrane i k. 134-134v, opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych k. 142-165, 182-186, akta II K 596/18).

2. Ocena dowodów.

Dokumenty na podstawie których Sąd ustalił stan faktyczny nie budziły wątpliwości. Na wiarę zasługiwały zeznania powódki oraz opinie biegłych. Przy ponownym prowadzeniu sprawy strony nie wniosły o uzupełnienie postępowania dowodowego, w tym o dodatkowe przesłuchanie powódki.

3. Ocena prawna.

Kwota dochodzona przez powódkę tytułem zadośćuczynienia na podstawie art. 445 § 1 kc, przy uwzględnieniu wypłaconego już powódce zadośćuczynienia w wysokości 2100 zł i obowiązku naprawienia szkody w wysokości 1500 zł. , była zasadna w części tj. w zakresie kwoty 21 400 zł. Biorąc pod uwagę rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, natężenie i czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość, stopień winy sprawcy. (por. wyrok SN z 20 kwietnia 2006 r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509) sąd uznał, iż należne zadośćuczynienie powinno wynosić 50 000 zł.

Natężenie cierpień powódki było duże i długotrwałe – trwa nadal. Uszczerbek na zdrowiu wynosił 12, 10, 5 i 4 %. Aktualnie powódka nadal odczuwa bóle kręgosłupa i głowy, ma ograniczoną możliwość podnoszenie ciężarów powyżej 5 kg. Aktualnie powódka nie jest w pełni samowystarczalna – korzysta ona z pomocy córki.

Zważywszy że ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku warunkowo umarzającego postępowanie nie wiążą na podstawie art. 11 kpc sądu w postępowaniu cywilnym (por. uchwała Sądu Najwyższego z 22 października 1974r, III PZP 20/74, lex 1755) dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych. Po przeprowadzeniu opinii ustalono, że powódka przyczyniała się do zdarzenia w 50%. Wobec tego z kwoty 50 000 zł należała jej się kwota 25 000 zł, którą pomniejszono o kwotę 2100 zł wypłaconego już zadośćuczynienia i kwotę 1500 zł. orzeczoną w postępowaniu karnym. Tym samym zasadne było powództwo w zakresie kwoty 21 400 zł wraz z odsetkami. Z uwagi na zapłatę kwoty 21 400 zł. w toku procesu oraz cofnięcie powództwa w tym zakresie należało zasądzić tylko odsetki od tej kwoty. W części cofniętego powództwa postępowanie umorzono a w pozostałym zakresie powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

4. Koszty.

Sąd na zasadzie art. 98 § 1 kpc i 100 kpc zniósł koszty, w tym koszty postępowania apelacyjnego, pomiędzy stronami. Powódka wygrała w 43% i zapłaciła zaliczkę w kwocie 800 zł. Pozwany poniósł większe koszty, z tym że opłata od sprzeciwu od wyroku zaocznego było konsekwencją braku złożenia odpowiedzi na pozew.

Pozwanego obciążano zwrotem kosztów wydatków w części w jakiej przegrał sprawę. Obciąża go 43% opłaty, od której zwolniona była powódka czyli 1077,15zł, i 43% wydatków poniesionych na koszty opinii biegłych tj. 1244,90 zł.